

Negerkoncert paa „Prinsen“.

Fra Landet, hvor Fru Hedvig Quidings berømte spraglede Papegøjer har hjemme, er tolv Negere kommet hertil, farvede brune af den Sol, som har inspireret hine til deres melodiose Skrig bag Buret i Fruens Stue. . .

Den ene af de tolv hedder Sam Wooding, og de andre elleve ser op til ham som til en Gud og følger hans mindste Vink.

I Aften gav de tolv mørke Herrer en jazz-symfonisk Koncert i „Prinsen“s store Sal, hvor Roskildes — hurtigt talte — Jazzelskere havde fyldt et Par Stolerækker. Der burde have været flere, for Koncerten var god, og de saa tilstedeværende Hænder bragede med Flid mod hinanden, stærkt begejstrede.

I Aftenens Løb fremfortes saa godt som alle de Melodier, der for Tiden er en vogue: „Happy days“, „Song of the dawn“, „I Paris, i Paris“ o. s. v., og det gælder om dem alle, at de blev fremført med et Humør og en musikalsk Finhed, der hævede dem højt op over Hverdagens Lirerkasse. Det var en Fest-rus, Tempo, Rytme, Livsglæde — — oh! Desuden spillede der nogle enkelte mere stabile Musikværker end de nævnte Døgnfluer, Gershwin's glimrende „Rhapsody in blue“, godt pakket ind i Jazz, og Aftenens Kulmination, Liszt's herlige „Ungarsk Rhapsodi“, Nr. 2 i jazz-symfonisk Bearbejdelse.

Det skal siges til „Chocolatekiddie“-ernes Ros, at de var fyldt til Toppen af et smittende Humør og en egen bænlig Charme. Særlig den lange Første-Saxofonist var aldeles uimodstaaelig!

Aftenen sluttede med „Stars and stripes“ og et Utal af Fremkaldelser.

Carl Johan.